

Dövme üç dinde de sakıncalıdır

Salih Sütçüoğlu: “Dövmede bir artış eğilimi var. Dövmenin günah olmasının hikmetleri üzerinde durur musunuz? Bazı gençler peygamberlerden de dövme yaptıran olduğunu söylemişler. Bu meselenin doğrusu nedir?”

ÜÇ DİNDE DÖVME

Peygamberlerden dövme yaptıran olmamıştır tabii ki. Bu uydurmadır. Tavsiye edilen faziletli bir mesele olsa, eyvallah, peygamberlerde aramak bir mana ifade eder. Fakat İslam'ın tavsiye etmediği ve faziletli görmediği bir meseleyi diğer peygamberlerde aramaya çalışmak bile abesle iştigaldir. Bilakis eski kutsal metinlere bakılırsa dövmenin aleyhinde cümlelere rastlamak bile mümkündür.

Mesela Musevilikte Tora/Tevrat metinlerinde dövme sakıncalı bulunur. İncil'de açık bir hükme rastlanmamakla beraber, sakındırıcı cümleler bulmak mümkündür. Mesela İncil'de şu cümle gözden kaçmaz: “İmana dayanmayan her şey günahdır.”¹ Kur'ân'da da kendine zarar vermenin, yaratılışı değiştirmeye çalışmanın, boş heveslerin sakındırıldığı âyetler vardır.

Aslında bir genç şu soruları kendine sorarsa doğru cevabı kendisi bulabilir: Niçin dövme yaptırmak istiyorum? Benim için ne kadar önemli? Yaptıracağım şekil imanımın ölçüsünde bağdaşıyor? Sağlık risklerine değer mi? Bedenimle gösteriş yapmak ya da gururlanmak imana uygun mudur? Bilerek ya da bilmeyerek yaptırdığım bazı simgeler beni yanlış eğilimlere sürükler mi? Arkadaş ve moda baskısına nereye kadar boyun eğmeliyim ve nerede “dur” demeliyim?

DÖVMENİN GÜNAH OLMASININ HİKMETLERİ

Doğrusu şu ki, vücudumuz bize Allah'ın eşsiz bir emanetidir. Bu emâneti, Sâni-i Zülcelâl'e, aldığımız gibi kusursuz ve noksansız teslim etmek, bizim fitrat ve vicdan borcumuzdur. Üzerinde, fitrat dışı ve keyfî olarak kalıcı tasarrufta bulunmaya yetkimiz olmadığı gibi, esasen buna izin de yoktur. Bu kabilden olarak, meselâ vücuda dövme yaptırmak, dişleri törpüleyip değiştirmek, yaratılışı değiştirmeye yönelik müdahalelerde bulunmak caiz değildir. Bizzat Peygamber Efendimiz (asm)

tarafından yasaklanmıştır.2

Bu yasaklamanın, ilk bakışta görebildiğimiz hikmetlerine gelince:

1. Allah'ın yarattığı şekil üzerinde kalıcı tasarruflar yapılması bizzat Yaratıcı tarafından hoş karşılanmamaktadır. Fıtrattan olmayan hiçbir keyfî tasarrufa izin yoktur. Ancak, tıbbın ve sağlığın zorunlu kıldığı tasarruflar konumuzun dışındadır.

2. İnsan vücudu o kadar güzel, o kadar kusursuz ve o kadar üstün niteliklere sahiptir ki, hiçbir dış müdahalenin bu vücudu daha güzel, daha alımlı, daha cazip ve daha harika yapmasına imkân yoktur. Kur'ân bunu, "Rahmân'ın yaratmasında bir düzensizlik göremezsin. Gözünü çevir de bir bak; bir boşluk bulabilir misin?"3 Sorusuyla hatırlatır.

3. Cenab-ı Allah insan vücudunu, diğer bütün varlıkların vücutları yanında Cemal sıfatıyla tezyin etmiş, eşsiz bir güzellik ihsan buyurmuştur. Dövme bu güzelliğe güzellik katmamakta; bilakis vücudu tahrip etmekte, hazır letafetini ve güzelliğini bozmaktadır.

YALANCI BİR KARİZMA VERİYOR

4. Başlangıçta göze ve kulağa hoş gözüken bir müdahale, ileri yıllarda vücut için bir musibete dönüşebiliyor. Vücut, kabul etmediği bir müdahalenin acısını, müdahale sahibinden fazlasıyla çıkarabiliyor. Meselâ dövme yapılan bölgede toplanan ve dağılmayan kirli kanın, zamanla hiç de hesapta olmayan bir hastalığa dönüşmeyeceğini tıp garanti edemiyor.

5. Dövme İslâm toplumunun bir geleneği, örfü değil; yabancı kültürlerin bir örfüdür. Yabancı kültürlerin insan fitratına uygun olmayan uygulamalarını taklittir. 6-Âlimler dövme yapılan yerde kan hapsedildiğinden, dövme yerinin necis olduğunu söylemişlerdir.

6. Dövme, vücut üzerinde ihtiyaç dışı, kalıcı izler bırakan, vücudu tahrif ve tahrip eden bir tasarruftur. İnsanın asaletine, ciddiyetine, dürüstlüğüne ve saygınlığına uygun değildir. İnsana olduğundan fazla, yalancı bir karizma veriyor. Yalancı bir gösteriş ve gurur veriyor.

7. Dövmenin bedene verdiği hasarı daha sonra tıbben gidermeye çalıştıkça hasar büyüyor. Tam bir musibete dönüşüyor. Çoğu zaman da kalıcı hasara sebep oluyor.

Dövme ile ilgili şu hususu bilmekte de yarar vardır: Dövme derinin dışına değil, içine yapılan bir muamele olduğundan, abdeste ve gusle mâni değildir. Çünkü abdestte ve

gusülde farz olan, derinin dışını yıkamaktır.

Dipnotlar:

1- Romalılar 14.23.

2 -Buhârî, Libas, 85-87; Müslim, Libas, 119.

3 -Mülk Sûresi, 67/3.